

אף למי שהוא במדרגה פחותה מאוד. כשמשם
אח לבו לעצב דרך רשע. ולכנס תחת על מלכותו
ית'. מיד הוא מוכן ליטוע. וזה ענין סדר
ז. שיש בה כל עניני השמירות מכל דברים
המזיקים. שלא ילכד חיו בשום דבר כמזיק. וזה
סדר נזיקין נרמו במלח ישועות. צפ' וזהו חמנה
עתיק. שדרשו חז"ל על שם סדרי משנה.
וישועות זה סדר נזיקין. שהוא המשפטים. ירמו
כי שורש הישועה בכלל בדברי תורה האלו של סדר
משפטים. גם במלח משפטים נרמו יצועיה.
כי לחיות השורש הם שפ"ט עם כג' לחיות גי
ישועיה עם. כולל. וענין שקלים הם ג"כ ליצועת
הנפש. כש"כ לכפר על נפשותיהם. ושק"ל גי נפיש.
לזה קורין בשבת זה פ' שקלים. שש"י משמיע
ישועה לנפשותיו. שכל אורח הוא בכלל הישועה
בדל כעשיר. וזהו שאלו חז"ל. בא' באדר משמיעין
על השקלים. שהוא כמו אחד שממנה על עיר
א'. ובפרט על מדינה. או על כמה מדינות.
ורואה להודיע איזה הכנה. שחודאי לא ידבר
עם כל אחד בפני עצמו. רק מלה להכריז שרצונו
הוא כך וכך. וכע"כ כביכול כש"י מכריז ומודיע.
שכל ישראל המה בכלל הישועה: כי כש"י הוא רב
להושיע אף לנפשות המדוכאים מאוד. וזהו מורה
מלה משמיעין. לזה קורין פ' שקלים. השמעת
הישועה. בשבת זה שהוא סדר משפטים המורה
על הישועה. וגם הוא שבת שמכריז ר"ח אדר.
למשך עלינו את השפעה הישועה. ולעורר עלינו
את הרחמים. כי משפט הוא רחמים. כדאיתא
בזוה"ק. גם משפ"ט עם כולל צני' שק"ל.
ומקור שפע הישועה נמשך מקדושת בריח קדש.
כי קדושה זו היא המקור והשרש של כל הקדושות.
ונרמו ג"כ במלח שקל המורה על דבר הנשקל ונכרע.
החירות והמירות קדושה זו. הוא השוקל ומכריע
כל הקדושות. גם מלח שק"ל צני' לדיק יסוד
עולים. צחי' בריח. ופרימיות קדושה זו היא
קדושת שבת. ובפרט בסעודה מעלי שבתא. שהיא
גד קדושת היסוד כידוע. שחודאי יבא נשפע לנו
כל מיני קדושות וישועות אכיד:

לואח יחיקו חז"ל למר קדש כל חפלה. הפסוק
אדני שפתי חפחה. מפני שאלו יודעים כיצד שאין
בו שום כח להחפלה. לאשר את מריחם את גדול
שפלהו. לואח את מנבקים. שהוא ית' יפתח
את שפתינו. שטוב להחפלה לפיו על הישועה.
שטוב לזכר אליו ית'. והנביא מרמו זה צפ' כל
הש"א עין וקח טוב. ונכלמה פריש שפתינו.
הש"א הוא ר"ח אדני יפתי יפתח רוח כנ"ל.
שאין לו שום כח אל החפלה. אף להחפלה לפיו
ית'. רק שהוא ית' יפתח את שפתינו. ואז
נשלמה פריש שפתינו. בעמדת חפלה לפיו להביא
לזכר אליו. לכן בש"ק כזה שכל הרוב אנו
משמיעים בו על השקלים. הרמו ליצועה. כנ"ל
[* במאמר הקדוש] והוא שלשים יום קודם למדע
יכן. שהוא חמילה וראש ליצועתו. וגם חז הפסח
שחודש יכן. הוא החמלה הגולה וישועה. נרמו
מיד בלוחיות הש"א כנ"ל. שהוא ית' יסוד המעורר
לואח להחפלה אליו על ישועתו. וענין זה נמשך
גם משרש קדושת שבת. ולכן נרמו בריח. חש"א.
גם אף שבתותי יחשמו שהוא ג"כ ר"ח אדני
שפתי יפתח כנ"ל. היינו כי משרש הקוץ כנרמו
במלח חשמו. נמשך מה שהוא ית' יפתח את
שפתינו להחפלה על הישועה. ומחפלה חפלתו
ברחמים וברצון אמן:

שבטך

ומשענתך הכה ינחמוני. תעריך לפני
שלחן וגו'. שבטך רוח על חודש שבת.
ומשענתך על חודש אדר. היינו כמו האב הרוח
ביסוד בנו לחיו אליו. מרים עליו השבט. ואינו
מורידה עליו. רק בראיתו שכן מין לבנו לשמע
בקולו. מיד הוא אליו למשען ולמבטח לכל בטובות.
כע"כ מי כנס ירא ד' שומע בקול עבדו וגו'.
שומע לשון כוכ. מורכב ששם עכשיו הוא שומע. אף
שמיט כלן חסדים כ"כ שאין צ"ל. עתה יש
לי משען ומבטח בו ית'. שחודאי יושיענו. וחדש
אדר כנ"ל לקראתנו מורה על החקירות והבטיחות
עליו ית' על הישועה. ובטיחות כזה נמשך מקדושת
שבת זה שקורין בו פ' שקלים. ומכריז בו כחודש
אדר. ונרמו בריח יחשמוך לפני גי' שק"ל:

בפייט

ברכנו בשלום אל רם ונשא. שלום
מרמו על חודש אדר שהוא כחודש
האהרון

תשא את ראש. תיבת חש"א. [גם ס"ח
חש"א אח' ראש"]. ר"ח אדני שפתי
יפתח. וי"ל בענין כי שפתיים מורה על החמלה.